

Impressions i Anecdotari

Em pregueu el per què de la meva presència a Santa Eulàlia de Ronsana i que us en doni algunes impressions.

Deixeu-me dir, per començar, que passen de quaranta els anys que han transcorregut d'ençà que per primera vegada vaig conèixer i gaudir els aires de les vostres terres, del vostre sol i del vostre poble. Llavors s'esdevingué que la meva vida i la dels meus familiars ha anat teixint una tela sense fi, anant com una llençadora de Santa Eulàlia a Barcelona i de Barcelona a Santa Eulàlia. Els dies feiners, a Barcelona, aqueferat amb la vulgar prosa de les neguitoses ocupacions i els festius a Santa Eulàlia, per a respirar la poesia del repòs i la cordialitat...

LA MEVA ESTADA AQUÍ

És clar que una constància tan fidel i tan llarga ha d'ésser derivada d'alguna causa. I no una, sinó diverses i considerables són les causes d'aquest lligam que em té afincat ben joiosament a Santa Eulàlia.

La primera és casual, d'atzar: un parent meu m'assenyalà aquests indrets com a un bon lloc de repòs i vaig posar-me en contacte amb el Sr. Molins (a. c. s.). Aquest va llogar-me una estança en la gerda i frondosa barriada de "can Molins", voltat de pau i en companyia de famílies de les que servo un bon record. I llavors ja va deixar d'actuar l'atzar i començaren a imposar-se les meves preferències. Com tots sabeu, "can Molins" està situat en la confluència de Santa Eulàlia, L'Ametlla i Bigues, com si fos el centre d'una estrella de tres puntes. Doncs bé: la segona causa fou que, meravellat d'aquests indrets, va colpir-me l'afany de deslliurar la meva posició d'interrinitat a casa d'altri i de volar a un terreny propi. Entre les tres puntes de l'estrella vaig triar, per sort meva, Santa Eulàlia de Ronsana.

Una altra causa és el meu temperament enamorat de la naturalesa incontaminada, dels arbres forans, de les flors silvestres, dels inquietos rierols, de les fonts amagades, dels ocells camperols, dels camins, de les muntanyes... I aquí vaig trobar-ho tot acoblat com un ram de diverses, belles i cloroses flors...

De tot això vaig adonar-me'n tot seguit gràcies a uns bons amics que interpretaren amb un afecte que mai no els hi podré pagar les meves apetències i els meus anhels. En excursions matinals de quasi cada diumenge em feren conèixer els més bells indrets, els millors paisatges i les innombrables fonts, llastimosament poc conegudes i visitades que demanen a crits el bon home que les tregui, pot dir-se de l'anonimat, en faci llur descripció i enalteixi llurs encants. Aquestes excursions penetraren dintre meu amb tanta intensitat, m'han inspirat una impressió tan meravellosa que, tot sovint, les recordo rejuvenint-me i mai no podran desprendre's de mi com uns dels millors instants de la meva vida. Recordeu, amics Batlle i Joanet, aquell dia